

## POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **J.G.**

skazanego z art. 296 § 2 i 3 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 13 lipca 2026 r.

wniosku skazanego

o częściowe wstrzymanie wykonania orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego

w Krakowie z dnia 14 października 2024 r., sygn. II AKa 238/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 30 marca 2023 r., sygn. II K 71/21,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł**  
**wniosku nie uwzględnić.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Przepis ten na mocy art. 545 § 1 k.p.k. znajduje odpowiednie zastosowanie w postępowaniu o wznowienie. Norma ta nie wskazuje wprawdzie przesłanek, od spełnienia których zależy

wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, ale niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, wprowadza bowiem wyjątek od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w.

Przypomnieć należy, że prawomocne wyroki sądowe korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest przekonanie, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji lub (jak w tym przypadku) wniosku o wznowienie spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne, i w zasadzie nieodwracalne, następstwa (zob. postanowienie SN z 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03, OSN w SK 2003, poz. 2465 ;postanowienieSN z 22 lutego 2007 r., WO 4/07, OSNwSK 2007, poz. 493). Tego rodzaju następstwa mogą zaistnieć w szczególności wówczas, gdy już pobieżna analiza wniosku o wznowienie wskazuje na jego zasadność. Wyjątkowy charakter instytucji wznowienia postępowania i związane z tym procesowe skutki zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. skutkować muszą przyjęciem, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić tylko wówczas, gdy możliwość uwzględnienia złożonego wniosku jawi się jako nieomal pewna. Jedynie taka ocena może uzasadniać odstępstwo od nakazu bezzwłocznego wykonania prawomocnych orzeczeń.

W sprawie niniejszej – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze kierunku ostatecznego rozstrzygnięcia – tego rodzaju okoliczności nie wystąpiły. Złożony wniosek o wznowienie postępowania wymaga pogłębionej analizy sytuacji prawnej skazanego w kontekście przedstawionych „nowych dowodów”, Brak jest zatem podstaw do uznania, że w takiej sytuacji uwzględnienie wniosku jest nieomal pewne.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

[WB]

[a.ł]

